

[Aksel Larsen.]

siger i Formaaalsparagraffen, at ved Tilrettelæggelsen af Foranstaltninger i Henhold til Loven bør en Tilbagevenden til normale Forhold for Erhvervslevet tilstræbes. Ved man, hvad man har skrevet dér? Aner man, hvad Meningen er? Vi har nemlig ikke faaet det at vide i Udvalget, og jeg vil saa gerne have at vide, hvis de, der er ansvarlige for Affattelsen, ved noget om, hvad normale Forhold er. Var det normale Forhold i 1939 eller i 1932? Var det normale Forhold i 1928? I 1920? I 1914? Man aner ikke, hvad man mener med det. Det eneste, man ved, hvis man tænker over det, er, at ingen af disse Forhold overhovedet vil vende tilbage, hverken Forholdene fra 1939, 1932, 1920 eller 1914. Ja, men saa er det — undskyld Udtrykket — noget Vrøvl at skrive, at man vil vende tilbage til normale Forhold, for man kan ikke definere, hvad normale Forhold er. Man kan ikke vende tilbage til de Forhold, der var før; det er en fantastisk Ønskedrøm, naar man rask væk i Formaaalsparagraffen skriver, at vi vil vende tilbage til normale Forhold. Det kan man ikke.

Vi har stillet Forslag om en anden og en fornuftig Affattelse af Lovens Formaaalsparagraf, og jeg vil i høj Grad anbefale dette Forslag til Vedtagelse. Vi har foreslaaet, at Lovens Formaal skal være at sikre Landets Forsyning med nødvendige Varer, at sikre en hensigtsmæssig og retfærdig Fordeling af Landets Varebeholdninger samt Fremme og Regulering af Vareproduktionen. Det er navnlig dette sidste, der ikke maa komme med i Ministerens, i Flertallets og i Retsforbundets Ønskeformulering af Formaaalsparagraffen.

Det er mig temmelig ufatteligt, hvordan man kan undvære det. Jeg skal ikke bruge Tid til at tale om det mærkværdige i, at Forfatteren af „Fremtidens Danmark“ ikke vil have noget saadant ind, selv om det burde stemme til Eftertanke. Jeg vil have Lov til at sige, at Loven under de Forhold, hvorunder vi befinder os, virkelig ogsaa maa have til Formaal at fremme og regulere Vareproduktionen. Der har været Tanker fremme om, at man ligefrem skulde lovfæste en temmelig ubunden Import af visse Færdigvarer for at forhindre, at Raastoffer og Arbejds-kraft blev benyttet til at fremstille noget dyrt Erstatningsbras herhjemme. Det kan man ikke klare ved den Slags Lovbestemmelser, men jeg tror, man kan klare det, hvis Ministeren har den fornødne Fuldmagt til at gribe ind og regulere Vareproduktionen, til ligefrem at sige, at det og det maa I ikke lave, det maa Raastofferne ikke bruges til.

Saa har man samtidig opnaaet, at Arbejds-kraften heller ikke bruges til at fremstille unødvendige Sager, og jeg synes i høj Grad, det er nødvendigt for Staten i den Situation, hvori vi befinder os, at gøre noget for at fremme Vareproduktionen. Jeg synes alligevel, at Fremme af Vareproduktionen saavel til Eksportformaal som til Dækning af det indenlandske Behov dog maatte være et Formaal med de Foranstaltninger, der skal træffes efter Loven, og at det derfor burde ind i Formaaalsparagraffen. Jeg tillader mig derfor at anbefale de af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Retsforbundets Ændringsforslag maa vi stemme imod. Det kunde faa ganske uoverskuelige Følger, hvis man indførte en Praksis, hvorefter Ministeren kunde overføre Varer fra bunden Liste til Friliste, men Tilbageførsel kun kunde ske ved Hjælp af Lov. Det er naturligvis fuldkommen udelukket, at Folketinget kan tillade sig som særlig Paragraf i Loven at fastsætte, at disse og disse Varegrupper med det samme skal paa Friliste. Det er muligt, at det ærede Medlem Hr. Bjørner har Overblik over det, men der er i hvert Fald ikke andre her, der kan have Overblik over, hvilke Følger det kan faa for Indkøbene af de paagældende Varer til vort Lands Befolkning, hvis man giver sig til paa den Maade at vedtage ved Lov en særlig Friliste.

I øvrigt kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, — idet jeg maa kvittere over for en mig tilstillet Venlighed —, at der sker store Fremskridt med Retsforbundet. Nu er Retsforbundet Tilhænger af en Vareforsyningslov, hvad det, saa vidt jeg forstaar, ikke har været hidtil, og ikke alene er det Tilhænger af en Vareforsyningslov, det vil endda overveje at stemme for Vareforsyningsloven i den Formulering, den nu vil faa. Jeg kan da heller ikke indse, hvorfor det ikke skulde gøre det, hvis det ikke har andet at sætte Fingeren paa end de to smaa Ting, man har stillet særlige Ændringsforslag om; det er i Virkeligheden temmelig ubetydelige Ting. Man er speciel Tilhænger af en Formaaalsparagraf som af Ministeren foreslaaet, hvori det siges, at det er Ministeren, der skal træffe de nødvendiggjorte Foranstaltninger med Hensyn til Ordningen af Landets Betalingsforhold til Udlandet. Tit nok har i Forhandlinger med Partierne saavel hos Ministeren som her i Tinget Retsforbundets formodede Leder, det ærede Medlem Hr. Stareke, doceret, at Staten overhovedet skulde lade være at blande sig i alt dette, saa vilde vore Betalingsforhold til Udlandet af sig selv komme i den skønneste Orden. Nu er